

slnko a jeho kvety

rupi kaur

prebásnila mirka ábelová

Slnko a jeho kvety

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.lindeni.sk
www.albatrosmedia.sk

Ljndeni

Rupi Kaur

Slnko a jeho kvety – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

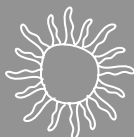
slnko
a jeho kvety

rupi kaur

Ljndeni

tým čo ma stvorili
kamaljit kaur a suchet singh
som. vďaka vám.
dúfam že sa na nás pozeráte
a vravíte si
že vaša obeť stála za to

svojim úžasným sestrám a bratovi
prabhdeep kaur
kirandeep kaur
saaheb singh
sme v tom spolu
definujete lásku.

včely prišli po med
kvety sa chichúňali
vzliekli sa
aby si ho mohli vziať
slnko sa usmialo

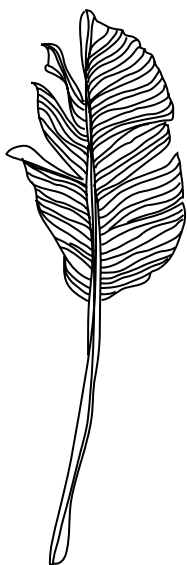
- znovuzrodenie

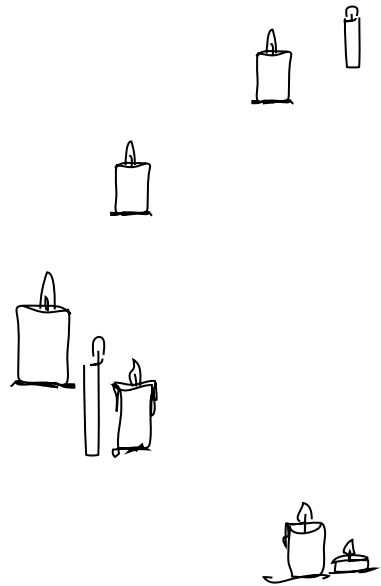
vädnutie

rupi kaur

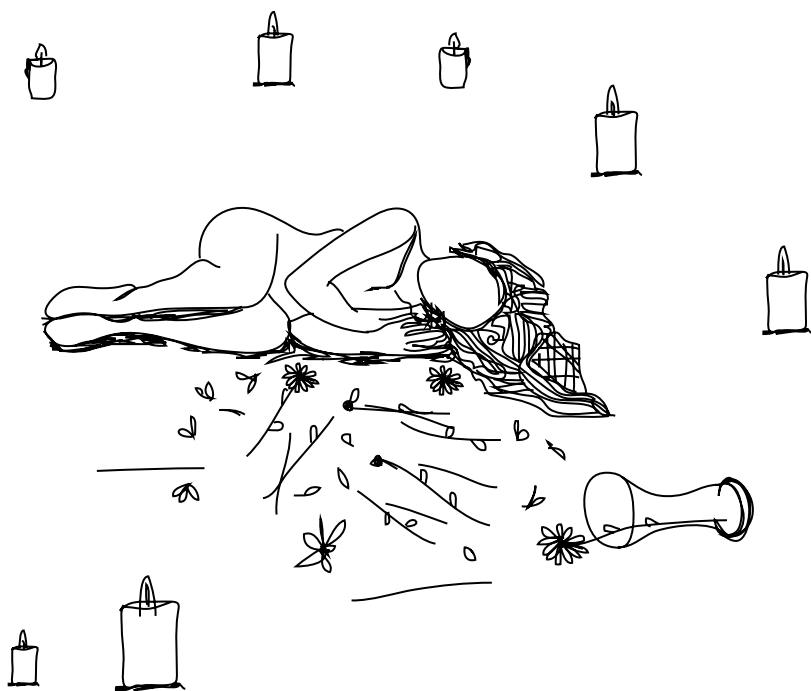
v posledný deň lásky
mi v tele puklo srdce

celú noc som strávila
úsilím pričarovať si ťa späť

načiahla som sa za poslednými kvetmi
ktoré si mi daroval
vädli vo váze
postupne
som
im
poodťhala hlavičky
a všetky ich zjedla

vypchala som prahy dverí uterákmi
odíd' povedala som vzduchu
nepotrebujem ťa
zatiehla som všetky závesy
choď povedala som svetlu
nikto nevchádza dnu a nikto nevyjde von

- *cintorín*

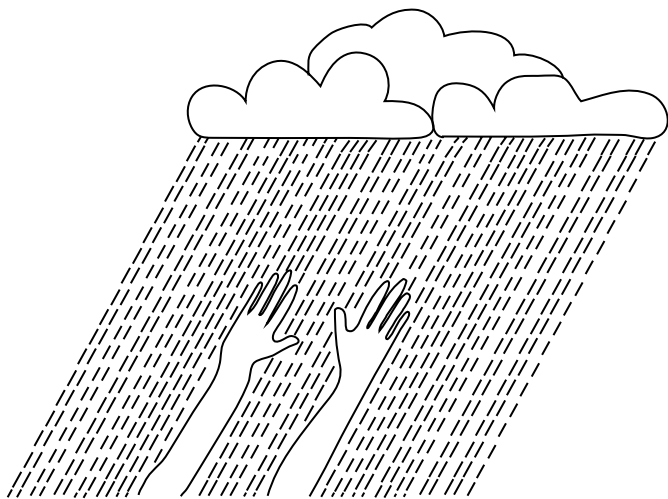
chcela som ťa
aj napriek tomu že si odišiel
no zaslúžila som si niekoho
kto bol ochotný zostať

trávím dni v posteli vysilená tým že som ťa stratila
snažím sa vyplakať si ťa späť
no slzy mi už došli
a stále si sa nevrátil
štípem sa do brucha až kým nezačne krváčať
stratila som prehľad o dňoch
zo slnka je mesiac
z mesiaca sa stáva slnko
a zo mňa je duch
každú sekundu ma trhá minimálne
tucet rôznych myšlienok
už si asi na ceste za inou
no možno by bolo lepšie keby nie
som v poriadku
ale čoby
hnevám sa
áno
nenávidím ťa
možno
sa cez to nedokážem preniesť
raz to dám
odpustím ti
mám chuť šklbať si vlasy
zнову a znovu a znovu
až kým moja myseľ nevyfučí do ticha

včera
sa dážď pokúsil napodobniť moje ruky
kĺzal ti po tele
za toľkú trúfalosť som rozdriapala oblohu
na márne kúsky

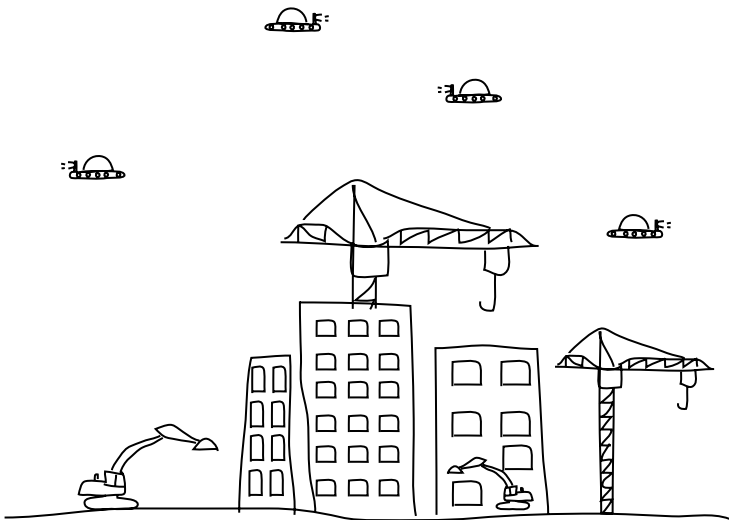
- *žiarlivosť*

keď chcem zaspáť
musím si predstavovať tvoje telo
ohnuté za tým mojím
dve do seba zapadajúce lyžičky
až kým nezačujem tvoj dych
musím si opakovať tvoje meno
až kým neodpovieš
a trochu sa neporozprávame
iba vtedy
dokáže moja myseľ
zadriemať

- *predstieranie*

neničí ma to
čo po nás zostalo
ale to čo sme mohli vybudovať
keby sme (spolu) zostali

na stavbe ešte stále ležia naše prilby
presne tam kde sme ich nechali
stĺpy neisté tým čo majú strážiť
buldozéry uprene zízajú kým sa vrátíme
drevené fošne stuhnuté v škatuliach
túžia po tom aby ich ktosi priklincoval
no ani jeden z nás
nechodí
aby im povedal že je koniec
časom tehly unaví čakanie a rozpadnú sa
žeriavom od žiaľu klesnú krky
lopaty zhrdzavejú
myslíš že tam ešte niekedy porastú kvety
keď ty aj ja
budujeme niečo nové
každý s niekým iným

- stavenisko našej budúcnosti

žijem pre prvé ranné chvíle
keď ešte nie som úplne pri vedomí
počujem ako kolibríky
flirtujú vonku s kvetmi
i to ako sa kvety chichocú
a ako vo včelách narastá žiarlivosť
keď sa otočím aby som ťa zobudila
začína sa to všetko odznova
lapanie po dychu
trúchlenie
šok
keď mi docvakne
že si ma opustil

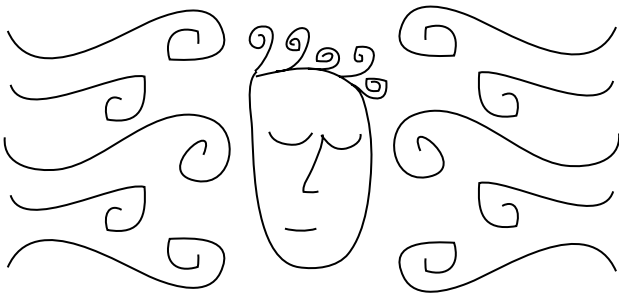
- prvé rána bez teba

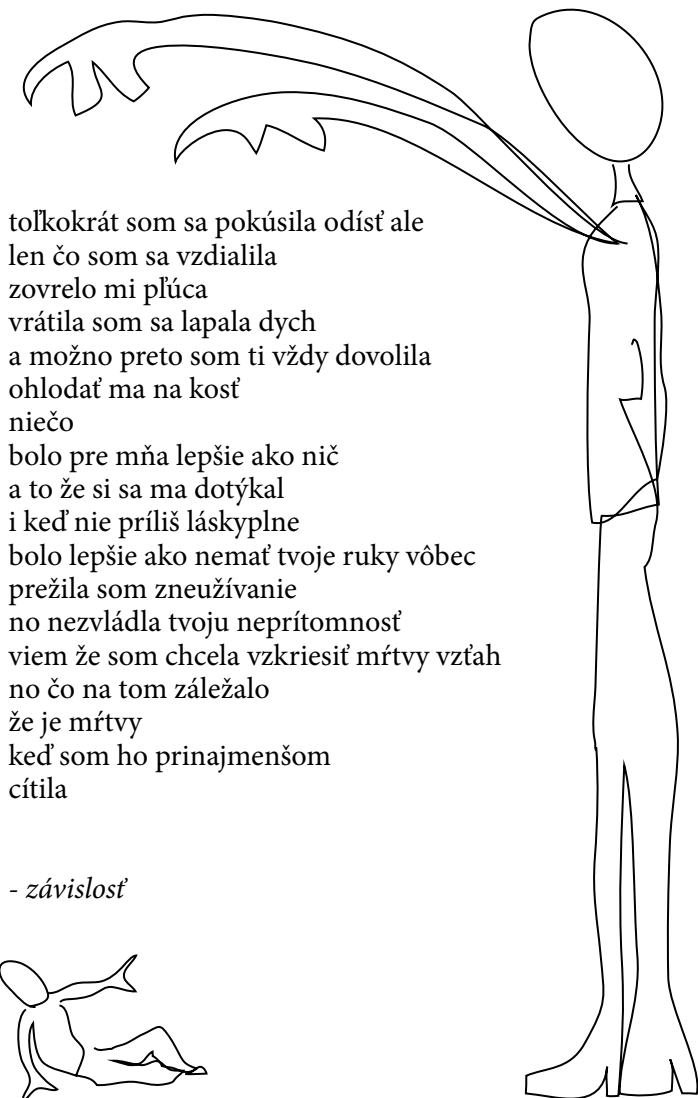
vrabce čvirikajú
že máš nový účes
odpovedám že je mi to fuk
zatiaľ čo mi musia opísať
každučký detail

- *túžba*

závidím vetru
ktorý je stále s tebou

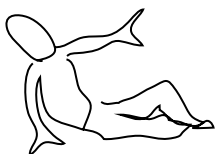

mohla som byť čímkoľvek
na svete
no chcela som len byť jeho láskou

tolkokrát som sa pokúsila odísť ale
len čo som sa vzdialila
zovrelo mi pľúca
vrátila som sa lapala dych
a možno preto som ti vždy dovolila
ohlodať ma na kosť
niečo
bolo pre mňa lepšie ako nič
a to že si sa ma dotýkal
i keď nie príliš láskyplne
bolo lepšie ako nemať tvoje ruky vôbec
prežila som zneužívanie
no nezvládla tvoju neprítomnosť
viem že som chcela vzkriesiť mŕtvvy vzťah
no čo na tom záležalo
že je mŕtvvy
keď som ho prinajmenšom
cítila

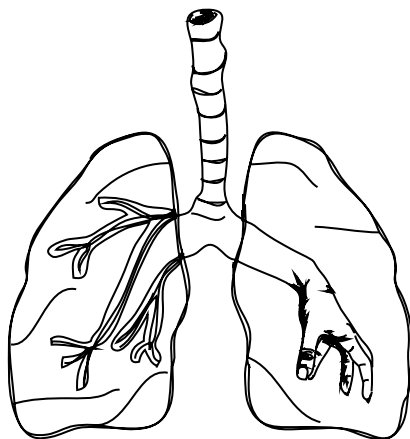
- závislosť

ženy sú pre teba ako topánky
časom ich rozchodíš

milovať ťa bolo ako dýchať
no ten dych sa vytrácal
ešte skôr ako mi stihol
naplniť pľúca

- keď odchádza priskoro

ako vyzerá láska

ako podľa vás vyzerá láska pýta sa terapeutka
týždeň po rozchode
a ja si nie som istá ako jej na tú otázku odpovedať
teda až na fakt že som si myslela
že láska vyzerá
ako ty

vtedy mi docvakne
aká som bola naivná
keď som si jedného človeka natoľko zidealizovala
akoby emóciu
po ktorej túži sedem miliárd ľudí
stelesňoval stoosemdesiatcentimetrový
týpek s hnedou pokožkou nosiaci tričká veľkosti M
ktorý zvykne raňajkovať mrazenú pizzu

ako vyzerá láska pýta sa opäť terapeutka
tentoraz ma preruší uprostred vlastných myšlienok
a v tej chvíli mám chuť vstať a zmiznúť vo dverách
lenže za túto hodinu som zaplatila príliš veľa
namiesto toho ju prebodnem pohľadom
tak ako pozeráme na niekoho
komu to chceme natrieť
pery silno zovreté pripravené vrhnúť sa do rozhovoru
oči hlboko prevrtávajú tie jej
hľadám všetky jej slabé miesta

niekde sa ukryli
vlasý zastrčené za ušami
akoby sa človek musel fyzicky pripraviť na rozhovor
o filozofii toho alebo skôr o sklamaníach z toho
ako vyzerá láska

no hovorím jej
nemyslím si že je ňou pre mňa ešte on
keby bol
bol by so mnou všakáno
keby stále bol tým jediným
bol by to on kto teraz sedí oproti mne no nie
keby bol stále mojou láskou bolo by to jednoduché
nemyslím že je ešte mojou láskou opakujem jej
myslím že to vlastne ani nebola láska
myslím že som len chcela niečo
že som bola pripravená oddať sa niečomu
o čom som si myslela že ma presahuje
a keď som zbadala niekoho
kto do tej predstavy mohol zapadnúť
mojím zámerom sa stalo
vytvoriť z neho svoju druhú polovicu

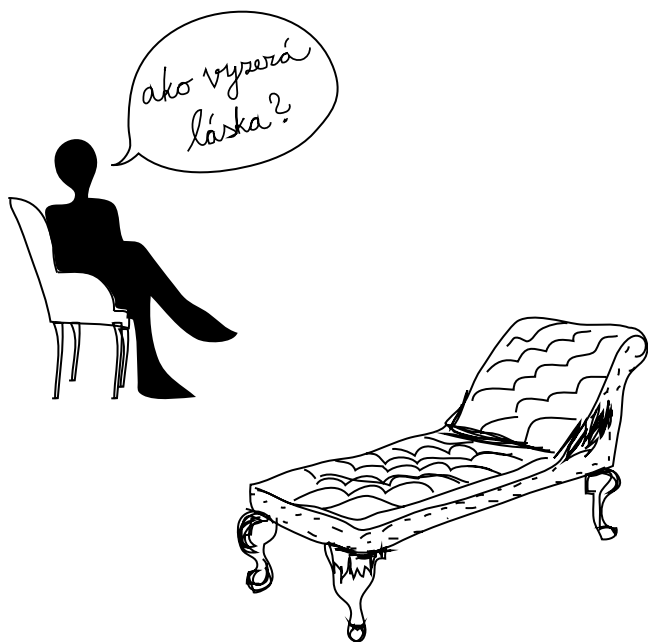
a úplne ma to pohltilo
a on len bral a bral
uchlácholil ma slovíčkom *výnimočná*
až kým som si nenahovorila
že jediný dôvod prečo má oči je aby sa na mňa pozeral
že má ruky iba na to aby sa ma dotýkal
a telo na to aby bolo pri mojom

*aký z toho máte pocit
preruší ma terapeutka
no hovorím
cítim sa dosť na hovno*

možno sme to všetci pochopili nesprávne
myslíme si že to je niečo čo treba hľadať niekde tam vonku
niečo čo by malo do nás vraziť
keď vychádzame z výťahu
alebo by si to malo k nám prisadnúť v kaviarni
niečo čo sa zjaví na konci uličky v kníhkupectve
niečo čo vyzerá v správnom pomere sexi a intelektuálne
myslím však že láska sa začína *tu*
všetko ostatné je len túžba a naše projekcie
a „potrebujem“ a ešte potom fantázie
ale to nikdy nebude fungovať
kým sa neobrátíš dovnútra a nenaučíš sa
ako mať rada samu seba ak chceš milovať druhých

láska nevyzerá ako človek
láska to sú naše činy
láska to je keď dávame všetko čo máme
hoci len väčší kúsok koláča
láska je keď pochopíš
že máš silu tomu druhému ublížiť
no urobíš všetko pre to
aby si to nespravila
láska to je prejavovať všetku pozornosť akú si zaslúžime
a keď sa zjaví niekto

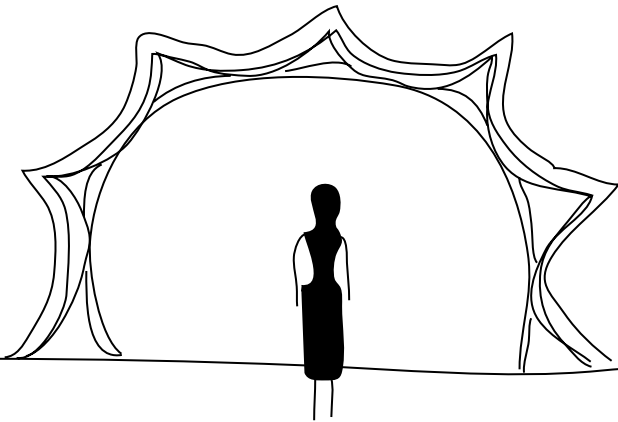
kto sľúbi že k tebe bude rovnaký
no jeho činy ti skôr ubližujú
namiesto toho aby ťa povznášali
láska je potom schopnosť správne sa rozhodnúť

nemôžeš
do mňa len tak vchádzať a vychádzať
akoby som bola otočnými dverami
v mojom vnútri
sa odohráva priveľa zázrakov
na to aby som pre teba bola pohodlnou voľbou

- *nie som tvoja záľuba*

keď si odišiel
vzal si si so sebou slnko

zostala som s tebou previazaná
ešte dlho po tom čo si odišiel
nemohla som zdvihnúť zrak
aby sa stretol s očami niekoho iného
z pohľadov som mala pocit zrady
akú výhovorku by som mala
keby si sa vrátil
a spýtal kde boli moje ruky

- *lojálna*

keď si do mňa vrazil nôž
aj ty sám si začal krváčať
moja rana sa stala tvojou
to ti nedošlo
láska je dvojsečná zbraň
budeš trpieť rovnako ako nútiš trpieť mňa

myslím že moje telo tušilo že ma opustíš

